# A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2006. március 9. *

A C-493/04. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Hollandia) a Bírósághoz 2004. december 1-jén érkezett 2004. június 9-i határozatával terjesztett elő az előtte

**L. H. Piatkowski**

és

az **Inspecteur van de Belastingdienst grote ondernemingen Eindhoven**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, J. Malenovský (előadó) és J.-P. Puissochet bírák,

főtanácsnok: F. G. Jacobs,
hivatalvezető: R. Grass,

* Az eljárás nyelve: holland.

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a holland kormány képviseletében H. Sevenster és C. Wissels, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében D. Martin és P. van Nuffel, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2005. november 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

## Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK-Szerződés 48. és 52. cikkének értelmezésére (jelenleg, módosítást követően, EK 39. és EK 43. cikk), valamint az 1998. június 29-i 1606/98/EK rendelettel (HL 1997. L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 308. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendeletnek az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és

naprakésszé tett változata (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) (a továbbiakban: 1408/71 rendelet) 14c. cikke b) pontjának értelmezésére irányul.

2 A kérelmet L. H. Piatowski és az Inspecteur van de Belastingdienst grote ondernemingen Eindhoven (a központi adóhivatal eindhoveni „nagyvállalatokat" felügyelő egységének vezetője, a továbbiakban: felügyelet) közötti jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya az érdekelt által a holland szociális biztonsági rendszerbe fizetendő járulékok alapjának meghatározása.

## Jogi háttér

*A közösségi szabályozás*

3 Az 1408/71 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„(1) A 14c. és 14f. cikkre is figyelemmel, a rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak [...]".

4 Az említett rendelet 14c. cikke azokra a személyekre tartalmaz különös szabályokat, akik valamely tagállam területén munkavállalóként és egyidejűleg egy másik tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykednek.

5 Az említett 14c. cikk b) pontja értelmében arra a személyre, aki valamely tagállam területén munkavállalóként, egy másik tagállam területén pedig egyidejűleg önálló vállalkozóként tevékenykedik, az e rendelet a VII. mellékletben említett esetekben annak a tagállamnak a jogszabályai alkalmazandóak, amely tagállam területén munkaviszonyban áll, illetve amely tagállam területén önálló vállalkozóként végez munkát.

6 Az 1408/71 rendelet VII. mellékletében felsorolt esetek közül, amikor egy személyre egyidejűleg két tagállam jogszabályai alkalmazandóak, az említett melléklet 1. pontjában szerepel az, amikor az érintett személy Belgiumban önálló vállalkozóként tevékenykedik, valamely másik tagállamban pedig munkaviszonyban áll.

*A nemzeti szabályozás*

7 Az öregségi nyugdíj általános rendszerére vonatkozó holland törvény (Algemene Ouderdomswet) 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a törvény rendelkezéseinek megfelelően biztosított minden olyan személy, aki Hollandiában nem rendelkezik lakóhellyel, de munkavállalóként Hollandiában végez munkát, és ez alapján jövedelemadót köteles fizetni. Ugyanez érvényes megfelelően az egyéb szociális biztonsági törvényeknél, nevezetesen a gyermekgondozási támogatások általános rendszerére (Algemene Kinderbijslagwet), a túlélő hozzátartozói nyugdíj általános rendszerére (Algemene Nabestaandenwet) és a különleges egészségügyi ellátások költségeinek általános rendszerére (Algemene wet bijzondere ziektekosten) vonatkozó törvények esetén is.

8 Hollandiában a szociális biztonsági járulékok beszedését a szociális biztonság finanszírozásáról szóló törvény (Wet financiering volksverzekeringen, a továbbiakban: WFV) szabályozza.

9 A WFV 6. cikke értelmében:

„A biztosított köteles megfizetni a szociális biztonsági járulékot."

10 E törvény 7. cikke értelmében:

„A szociális biztonsági járulék kiszámításának alapja a járulékfizetésre kötelezett személy járulékköteles jövedelme."

11 A WFV 8. cikke értelmében az „járulékköteles jövedelem"-en a jövedelemadóról szóló holland törvény (Wet op de inkomstenbelasting, a továbbiakban: WIB) értelmében az adóköteles jövedelmet vagy az adóköteles belföldi jövedelmet kell érteni.

12 A WIB 49. cikke (1) bekezdése c) pontjának 4. alpontja értelmében a Hollandiában székhellyel rendelkező társaságokat terhelő követelésekből származó jövedelem beleszámít az adóköteles belföldi jövedelembe, amennyiben e jövedelem jogosultja e társaságban ugyanezen törvény 20. cikkének a) pontja értelmében vett jelentős részesedéssel rendelkezik, és ez a részesedés nem része a társaság eszközeinek.

## Az alapügy és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

13 L. H. Piatkowski holland állampolgár, aki 1996-ban Belgiumba helyezte át lakóhelyét, ahol cégek ügyvezetőjeként folytat kereső tevékenységet. E tevékenységek a belga jogszabályok értelmében szociális biztonsági szempontból önálló vállalkozói tevékenységnek minősülnek.

14 Az érdekelt a Vanderheide Beheer BV korlátolt felelősségű társaság (a továbbiakban: Vanderheide) igazgatójaként is tevékenykedik, amely Hollandiában rendelkezik székhellyel, és amely 100%-ban egy – L. H. Piatkowski és felesége 50-50%-os résztulajdonában álló – belga társaság leányvállalata. Ez a tevékenység, amelyre tekintettel az érdekelt 1998-ban a holland jövedelemadó hatálya alá tartozó fizetést vett fel, a holland szociális biztonsági jogszabályok értelmében munkaviszonynak minősül.

15 L. H. Piatkowski egy, a hollandiai székhelyű és a Vanderheide 41%-os tulajdonában álló DuvedeC BV-vel szembeni követelés jogosultja. L. H. Piatkowski 1998-ban e követelés alapján kamatjövedelemre tett szert (a továbbiakban: vitatott kamatok), amelynek összegét az említett évben a járulékköteles jövedelmének meghatározásakor figyelembe vették.

16 Ezt vitatva L. H. Piatkowski panaszt nyújtott be a felügyelethez. 2000. március 17-i határozattal azonban megerősítették a megfelelő járulék összegét. L. H. Piatkowski ezt követően keresetet nyújtott be a Gerechtshof te 's-Hertogenboschhoz. E bíróság előtt keresetében azt állította, hogy az 1408/71 rendelet értelmében a lakóhely szerinti tagállam, vagyis a Belga Királyság illetékes hatóságának a feladata levonni a vitatott kamatok után fizetendő járulékot.

17 Mivel a Gerechtshof te 's-Hertogenbosch úgy ítélte meg, hogy ésszerű kétely merült fel annak eldöntésével kapcsolatban, hogy a holland szociális biztonsági járuléknak a vitatott kamatokból történő levonása összeegyeztethető-e a közösségi joggal, felfüggesztette eljárását, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjeszette a Bíróság elé:

„A közösségi jog, különösen a szabad mozgáshoz való jog és az 1408/71 rendelet 14c. cikkének b) pontja [...] megakadályozza-e Hollandiát abban, hogy szociális biztonsági járulékot vonjon le a Hollandiában székhellyel rendelkező vállalkozás által

egy belgiumi lakóhellyel rendelkező olyan személynek kifizetett kamatjövedelem után, akire az 1408/71 rendelet 14c. cikke b) pontjának és a VII. melléklet 1. pontjának együttes olvasata alapján mind a holland, mind a belga szociális biztonsági jogszabályok vonatkoznak?"

## Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

18 A feltett kérdésnek az előzetes döntéshoztalra utaló határozattal összefüggésben értelmezett szövegéből kitűnik, hogy a Gerechtshof te 's-Hertogenbosch lényegében arra vár választ, hogy a Szerződésnek a munkavállalók szabad mozgásáról szóló 48. cikke és a Szerződésnek a letelepedés szabadságáról szóló 52. cikke, valamint az 1408/71 rendelet 14c. cikkének b) pontja úgy értelmezendő-e, hogy azokkal ellentétes az a holland jogszabály, amely szerint a szociális biztonsági járulékalapba be kell számítani a hollandiai székhelyű társaság által egy belgiumi lakóhellyel rendelkező olyan holland állampolgárnak kifizetett – az alapügyben szereplőhöz hasonló – kamatokat, akire az említett rendelet alkalmazásában és kereső tevékenységeinek jellegére tekintettel mindkét tagállam szociális biztonsági jogszabályai vonatkoznak, még akkor is, ha nincs olyan egyértelmű kritérium, amely e kamatokat a letelepedés helye szerinti tagállamhoz kapcsolja.

19 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az 1408/71 rendelet célja – mint azt második és negyedik preambulumbekezdése is kimondja – az, hogy biztosítsa a munkavállalók és az önálló vállalkozóknak az Európai Közösségen belüli szabad mozgását, tiszteletben tartva a nemzeti szociális biztonsági jogszabályok sajátos jellemzőit. Ezért – mint az a rendelet ötödik, hatodik és tizedik preambulumbekezdéséből is következik – a rendelet előírja a különböző nemzeti jogszabályok szerinti egyenlő bánásmód elvét, és biztosítani kívánja, hogy a tagállamok területén foglalkoztatott valamennyi munkavállaló egyenlő bánásmódban részesüljön, illetve hogy a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló munkavállalókat ne érje hátrány (lásd a C-68/99. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2001. március 8-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-1865. o.] 22. és 23. pontját, valamint a C-249/04. sz. Allard-ügyben 2005. május 26-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-4535. o.] 31. pontját).

20 Az 1408/71 rendelettel létrehozott rendszer csak koordinációs szabályozás, amelynek II. címe különösen a – különböző körülmények között – szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra alkalmazandó jogszabály vagy jogszabályok meghatározására irányul. E szabályozás szükségszerű következménye, hogy a valamely tevékenység gyakorlása alapján fizetendő szociális biztonsági járulék szintje attól függően eltérő, hogy e tevékenységeket egészben vagy részben mely tagállamban gyakorolják, illetve hogy e tevékenységre mely szociális biztonsági jogszabály alkalmazandó (lásd ebben az értelemben a Bizottság kontra Németország ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 29. pontját, valamint a C-393/99. és C-394/99. sz., Hervein és társai egyesített ügyekben 2002. március 19-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-2829. o.] 52. pontját).

21 Az 1408/71 rendelet 13. cikke – amely e rendelet II. címének első cikke, és amely meghatározza az alkalmazandó jogszabályokat – (1) bekezdésében kimondja, hogy a 14c. és 14f. cikkre is figyelemmel a rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. Ugyanezen rendeletnek különösen az ötödik, nyolcadik és tizedik preambulumbekezdéséből következik, hogy a szociális biztonság terén alkalmazandó jogszabályok egységessének elve azt a célt szolgálja, hogy megszüntesse a Közösségen belül mozgó munkavállalók és önálló vállalkozók esetén az alkalmazandó jogszabályok részleges vagy teljes halmozódásából eredő egyenlőtlen bánásmódot (lásd ebben az értelemben a C-169/98. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2000. február 15-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-1049. o.] 43. pontját). Ebből következően az 1408/71 rendelet 14a. cikke (2) bekezdésének megfelelően az a személy, aki két vagy több tagállam területén önálló vállalkozóként végez tevékenységet, azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amelynek területén lakóhellyel rendelkezik (lásd a C-340/94. sz. De Jaeck-ügyben 1997. január 30-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-461. o.] 11. pontját).

22 Az 1408/71 rendelet 14c. cikkének b) pontja azonban kimondja, hogy a rendelet VII. mellékletben említett esetekben az a személy, aki egy tagállam területén munkavállalóként, egy másik tagállam területén pedig egyidejűleg önálló vállalkozóként tevékenykedik, mindkét tagállam jogszabályainak hatálya alatt áll. Ez a személy így köteles megfizetni azokat a járulékokat, amelyekre adott esetben az egyik vagy a másik jogszabály kötelezi (a fent hivatkozott De Jaeck-ügyben hozott ítélet 39. pontja).

23 Így az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben – amelyben nem vitatott, hogy L. H. Piatkowski munkaviszonyban áll Hollandiában, és egyidejűleg önálló vállalkozói tevékenységet folytat Belgiumban, tehát az 1408/71 rendelet VII. melléklete 1. pontjának hatálya alá tartozik – magukból az említett rendelet rendelkezéseiből következik, hogy a belga szociális biztonsági jogszabályokban előírt járulékok megfizetése mellett az érdekelt köteles megfizetni a holland szociális biztonsági jogszabályokban előírt járulékokat is.

24 Meg kell tehát vizsgálni, hogy az 1408/71 rendelet 14c. cikkének b) pontja kizárja-e azt, hogy valamely munkavállaló ugyanazon jövedelmére a két szóban forgó nemzeti jogszabály egyidejű alkalmazásából eredő szociális biztonsági járulékok vonatkozzanak.

25 E tekintetben – a kérdést előterjesztő bírósághoz hasonlóan – meg kell állapítani, hogy az 1408/71 rendelet 14c. cikke b) pontjának az alapügy tényállásának idején hatályos változata a korábbi változattal ellentétben immár nem írja elő, hogy az egyes tagállamok jogszabályainak egyidejű alkalmazására csak annyiban van lehetőség, amennyiben „az a területükön gyakorolt tevékenységet érinti".

26 Valamely közösségi jogi rendelkezés értelmezéséhez azonban nemcsak az adott rendelkezésben használt kifejezéseket kell figyelembe venni, hanem e rendelkezés szövegösszefüggését, illetve az azon szabályozás által elérni kívánt célt, amelynek e rendelkezés részét képezi (a fent hivatkozott De Jaeck-ügyben hozott ítélet 17. pontja és a C-17/03. sz., VEMW és társai ügyben 2005. június 7-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-4983. o.] 41. pontja).

27 Márpedig a 1408/71 rendelet 14c. cikke b) pontja rendelkezéseinek az az értelmezése, hogy ugyanazon jövedelemre kétszeres járuléklevonást tesz lehetővé, hátrányosan érintené a szabad mozgáshoz való jogukkal élő munkavállalólakat, és ezért nyilvánvalóan ellentétes lenne e rendelet céljával. Így – mint azt az említett rendelet 14d. cikke (2) bekezdésével kapcsolatban a Bíróság már megállapította – ez

a rendelkezés arra kötelezi a tagállamokat, hogy e rendelet 14c. cikkének b) pontjában foglalt rendelkezések hatálya alá tartozó munkavállalókkal szemben ne alkalmazzanak hátrányos megkülönböztetést azon munkavállalókhoz képest, akik tevékenységüket teljes egészében valamely tagállamban gyakorolják (lásd ebben az értelemben az Hervein és társai ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 61. pontját).

28 Éppen ezért e rendelkezésekből közvetetten, de szükségszerűen az következik, hogy az 1408/71 rendelet VII. mellékletében foglalt esetekben a biztosított személy azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amelyben e tevékenység tekintetében munkaviszonyban áll, valamint azon tagállam jogszabályainak hatálya alá, amelyben az önálló vállalkozói tevékenység tekintetében önálló vállalkozóként tevékenykedik.

29 Mindebből következően a munkavállalói és az önálló vállalkozói tevékenységből származó jövedelmek tekintetében – amelyeket semmilyen esetben sem lehet kétszeresen járulékkal terhelni – az egyes érintett tagállamok a jövedelemnek csak az ő területükön szerzett részére vonatkozóan szedhetnek be járulékot (lásd ebben az értelemben a De Jaeck-ügyben hozott ítélet 40. pontját).

30 Márpedig az nem kétséges, hogy a vitatott kamatok Belgiumban nem tartoznak a szociális biztonsági járulék hatálya alá. Következésképpen, még ha feltételezzük is, hogy a kétszeres járulékfizetés – jelen ítélet előző pontjában hivatkozott – tilalmát kimondó szabály nemcsak a munkavállalói és önálló vállalkozói tevékenységekből származó jövedelmekre vonatkozik, hanem az 1408/71 rendelet 14c. cikke b) pontjában foglalt rendelkezések hatálya alá tartozó személyek valamennyi jövedelmére, a szóban forgó holland jogszabály semmiképpen sem sérti az említett szabályt.

31 E feltételek között az a körülmény, hogy e rendelet egyetlen olyan kritériumot sem tartalmaz, amely a kamatok formájában szerzett jövedelmet Hollandiához kapcsolja, önmagában még nem akadálya annak, hogy e tagállam jogszabálya értelmében e jövedelmek a szociális biztonsági járulék hatálya alá tartozzanak.

32 Egyébiránt mivel a közösségi jog nem érinti a tagállamoknak a szociális biztonsági rendszer kialakítására vonatkozó hatáskörét (a C-385/99. sz., Müller-Fauré és Van Riet ügyben 2003. május 13-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-4509. o.] 100. pontja), közösségi szintű harmonizáció hiányában az érintett tagállam jogszabályainak feladata, hogy meghatározzák a szociális biztonsági rendszerhez való tartozás jogi feltételeit, illetve az abban való kötelező részvételt, valamint a biztosítottak által fizetendő járulékok mértékét (lásd különösen a C-512/03. sz. Blanckaert-ügyben 2005. szeptember 8-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-7685. o.] 49. pontját) és a szociális biztonsági járulékok kiszámításakor figyelmbe veendő jövedelmeket (a C-18/95. sz. Terhoeve-ügyben 1999. január 26-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-345. o.] 51. pontja).

33 Csak az a fontos, hogy hatáskörének gyakorlása során az érintett tagállam tiszteletben tartsa a közösségi jogot (lásd különösen a Terhoeve-ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 34. pontját és a C-227/03. sz. Van Pommeren-Bourgondiën-ügyben 2005. július 7-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-6101. o.] 39. pontját).

34 E tekintetben a Bíróság kimondta, hogy az EK-Szerződés nem biztosítja a munkavállalónak azt, hogy a tevékenységének egynél több tagállamba való kiterjesztése vagy tevékenységének egy másik tagállamba történő áthelyezése szociális biztonsági szempontból semleges legyen. A tagállamok szociális biztonsági jogszabályai közötti eltéréseket tekintve az ilyen kiterjesztés vagy áthelyezés a szociális védelem szempontjából a munkavállalóra nézve adott esetben többé vagy kevésbé kedvező, illetve kedvezőtlen lehet. Mindebből következően az ilyen jogszabály – még ha alkalmazása így kevésbé kedvező is – megfelel az EK-Szerződés 48. és 52. cikkének, ha a jogszabály alapján az érintett munkavállaló nem kerül kedvezőtlenebb helyzetbe azokkal szemben, akik valamennyi tevékenységüket egyetlen tagállamban végzik, ahol e jogszabály hatályos, illetve azokkal szemben, akik már előzőleg a hatálya alá tartoztak, és ha a jogszabály nem vezet olyan szociális biztonsági járulékok megfizetéséhez, amelyek alapján nem nyílik igény ellenszolgáltatásra (ebben az értelemben lásd az Hervein és társai ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 51. pontját).

35 Jelen esetben először is meg kell állapítani, hogy a WIB 49. cikke (1) bekezdése c) pontjának 4. alpontja – amelynek értelmében a Hollandiában székhellyel

rendelkező társaságokat terhelő követelésekből származó jövedelem beleszámít a szociális biztonsági járulék hatálya alá tartozó jövedelembe – e jövedelmek valamennyi kedvezményezettjére alkalmazandó anélkül, hogy a tevékenységüket teljes egészében e tagállamban gyakorló munkavállalókhoz képest hátrányosan érintené azokat a munkavállalókat, akik – L. H. Piatkowskihoz hasonlóan – éltek a szabad mozgáshoz való jogukkal.

36 Nem vitatott továbbá, hogy az érdekelt által a Hollandiának fizetett szociális biztonsági járulékok alapján – a Belgiumban való jogosultsága mellett – az érintett igénybe veheti e tagállam szociális védelmét is, járulékfizetése tehát nem tekinthető ellenszolgáltatás nélküli befizetésnek.

37 Igaz, a vitatott kamatoknak az L. H. Piatkowski által fizetendő szociális biztonsági járulékok kiszámításához alapul veendő jövedelemalapba történő beszámítása önmagában Hollandiában még nem keletkeztet részére jogot az e tagállamban általa már igénybe vehetőhöz képest további szociális biztonsági ellátásra. Ez a helyzet azonban – mint az jelen ítélet 32. pontjában is kifejtésre került – egyrészt az egyes tagállamok által fenntartott, a szociális biztonsági rendszer tagjai által fizetendő járulékok mértékének és a járulékok kiszámításakor figyelmebe veendő jövedelem meghatározására vonatkozó hatáskörből következik. A szociális védelem terjedelme és a szociális biztonsági járulékok pontos kiszámítása nem lényeges, ha e járulékok megfizetésének kötelezettségét a kínált átfogó szociális védelem ellensúlyozza.

38 Másrészt ha a szociális biztonság terjedelme az alapügyben független a befizetett szociális biztonsági járulékok összegétől, akkor ez a szolidaritás elvén alapuló szociális biztonsági rendszer szükségszerű velejárója.

39 E körülményekből nem következik, hogy az alapügyben szereplő holland jogszabály sérti a személyek szabad mozgásának a Szerződés 48. és 52. cikkében biztosított elvét.

40 A kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy a Szerződésnek a munkavállalók szabad mozgásáról szóló 48. cikkét és a letelepedés szabadságáról szóló 52. cikkét, valamint az 1408/71 rendelet 14c. cikkének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az a holland jogszabály, amely a szociális biztonsági járulékalapba beszámítja egy hollandiai székhelyű társaság által egy belgiumi lakóhellyel rendelkező olyan holland állampolgárnak kifizetett – az alapügyben szereplőhöz hasonló – kamatokat, akire az említett rendelet alkalmazásában és kereső tevékenységének jellegére tekintettel mindkét tagállam szociális biztonsági jogszabályai vonatkoznak.

## A költségekről

41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

**Az EK-Szerződésnek a munkavállalók szabad mozgásáról szóló 48. cikkét és a letelepedés szabadságáról szóló 52. cikkét (jelenleg, módosítást követően, EK 39. és EK 43. cikk), valamint az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, és az 1998. június 29-i 1606/98/EK tanácsi rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 14c. cikkének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az a holland jogszabály, amely a szociális biztonsági járulékalapba beszámítja egy hollandiai székhelyű társaság által egy belgiumi lakóhellyel rendelkező olyan holland állampolgárnak kifizetett – az alapügyben szereplőhöz hasonló – kamatokat, akire az említett rendelet alkalmazásában és kereső tevékenységének jellegére tekintettel mindkét tagállam szociális biztonsági jogszabályai vonatkoznak.**

Aláírások